

206

G3 1546

Myßping,
ertheilt von P. E. Winge, 1827.

År 1818 i Stöcker månad mötoss
 den hemslu- rökelsen hos trästäden
 Grilander. Denne ansåg henne för en
 ganska naturligt qvinnu, och hade
 förut användt henne att si sig uppstå
 så fallade flera bönder, af hvilka den
 ifrwl ej träffade mer än i Årslinge
 Soden, som sade sig sanna en grusma,
 till hwilfens upstående nyckeln till
 närmre förslämlinge kyrka pågåde. Flere
 gångrer insågade Grilander henne att
 söla sig om nästerna för att söla jorda-
 gods. En natt då de slundade gått till
 samman till Dragsgården utanför År-
 löping, för att söla jordagods, sommo
 de i ordväxling och handgång med
 hwarandra, hwarvid Ensa Orman
 tyckte ut Grilanders hand en gå, hvar-
 med han hölat henne, och gaf honom
 dermed ett slag påsträn, att han för
 baktages till marsten och dog. Derpå
 påstade den iibbade till Grilanders bo-
 ning, insåg sin wamliga hwallplats och
 insomade, samt wafnade icke för än
 Grilanders hustru på morgonstunden

16
 2. En gång älsken jag ägde lyftan
 och friden, Och leste i tröstad och ro
 med min man; Men hvad hos mig
 grodde blif moget med tiden, Enast
 brotteligg jag blif, och min lycka för-
 svann. En syndens träl, Med orner
 till där väntan i tid eller enighet val.
 3. Jag stödde Quds ord, ville
 trollkonstlar, Och blyskulens vis-
 dom fluterade jag, Förstade fromhet,
 och sötte min ära till döda mitt
 samveteets hämnande flag. Med vil-
 sinnet mod Jag fände mig god till
 midra min man och utgjutna hunds blod.
 4. Jag illstigg var att min oger-
 ning döla: I tillan jag gömde den
 mörkade tropa Och natten med sol-
 fästa flöjan mand' hölla Stuvad som

5. I Norrköpings ström jag den
mördade kastar, Och tyckte att jag all
min plåga var qvitt, Och hem till
mitt bo så förnöjder jag hastar; Men
var någons öde så grusligt som mitt?
Sag mistäncker var, Mitt straff med
mig bar, Och blott af min ondskas jag
fick mitt försvar.

7. Den som en gång wandrat för-
hårdelsens bana, Den har mycken strid
för att åter bli god; Då synden har
inrotat sig till en wana, Man får icke
tron, om än döda uppstod. Och o-
fånda brott De spå intet godt För
landet, men följäs af olycka blott.

8. Helt säkert har jag med de andra förskyllat, Att himmelens straff drabbat Norrköpings stad; En folket